
Komunikaty

Palestra 9/2(86), 85-87

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wokata wpisanego na listę adwokatów — z wyłączeniem adwokatów pobierających zapomogi z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej.

Składkę rady adwokackiej przekazują bez względu na jej zapłatę przez poszczególnych adwokatów.

Przy wpłacie należności należy przesłać deklarację według wzoru ustalonego przez Komisję.

§ 22

Na podstawie uchwały Komisji wypłatę zapomóg zarządza Skarbnik NRA. Wypłata powinna nastąpić najpóźniej w ciągu dni dziesięciu od daty uchwały Komisji.

§ 23

1. Po otrzymaniu pisma, o którym mowa w § 13, Skarbnik NRA wstrzymuje wypłatę zapomogi wyrównawczej za miesiąc, w którym udział w dochodach zespołu przekroczył 750 zł. Ewentualne nadpłaty zapomogi ulegają potrąceniu z bieżących zapomóg.

2. W razie powstania innych okoliczności, które uzasadniają cofnięcie lub zmniejszenie zapomogi, Skarbnik NRA może wstrzymać wypłatę zapomogi i przedstawić sprawę do decyzji Komisji lub Prezydium NRA. Wstrzymanie wypłaty zapomogi na mocy decyzji Skarbnika nie może trwać dłużej niż jeden miesiąc.

Rozdział VI

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 24

Wszelkie zapomogi wypłacane na podstawie dotychczas obowiązującej Instrukcji są wypłacane aż do daty powzięcia uchwały przez Komisję na podstawie przepisów niniejszej Instrukcji.

Komisja obowiązana jest takie uchwały podjąć w ciągu miesiąca od daty wejścia Instrukcji w życie.

§ 25

Przy wnioskach o przedłużenie terminu wypłaty zapomóg — odpowiednie dowody przewidziane w § 7 ust. 2, 15 i 16 Instrukcji mają być dostarczane tylko wtedy, gdy nastąpiła zmiana okoliczności, które te dowody stwierdzały.

Przy przedłużaniu zapomóg niezbędna jest jednak opinia rady adwokackiej.

§ 26

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 roku.

KOMUNIKATY

1.

Zebranie Warszawskiej Izby Adwokackiej w dniu 1 lutego 1965 r. w sprawie przedawnienia zbrodni hitlerowskich

W dniu 1 lutego 1965 r. odbyło się zebranie Warszawskiej Izby Adwokackiej zwołane dla ustosunkowania się do problemu przedawnienia zbrodni hitlerowskich.

Zebranie otworzył dziekan adw. Zygmunt Skoczek podkreślając, że adwokatura warszawska, która poniosła tak ciężkie straty w okresie okupacji, zaintereso-

wana jest jak najbardziej sprawą ukarania przestępców wojennych, odpowiedzialnych za popełnione zbrodnie.

Następnie adw. Mieczysław Maślanko, długoletni więzień Oświęcimia, wygłosił prelekcję, poświęconą zagadnieniom prawnym związanym z przedawnieniem ścigania zbrodni popełnionych przez hitlerowców. Prelegent wskazał na to, że podnoszona w Bundestagu przez niektórych deputowanych argumentacja, iż przedłużenie okresu przedawnienia byłoby sprzeczne z konstytucją NRF, jest całkowicie nietrafna, gdyż istnieją już w tej mierze precedensy stworzone po wojnie. Został mianowicie przedłużony przez ustawodawstwo zachodnio-niemieckie termin przedawnienia zbrodni popełnionych przez hitlerowców w Niemczech (jeszcze przed dojściem Hitlera do władzy), ofiarą których to zbrodni padli obywatele niemieccy. Zbrodnie te nie były jednak tak masowe jak te, które zostały popełnione w okresie wojny w stosunku do obywateli innych państw.

Na zakończenie zebrani uchwalili rezolucję protestującą jak najostrzej przeciwko zaniechaniu ścigania zbrodni hitlerowskich oraz przeciwko bezkarności, jaką mieliby się cieszyć ich sprawcy po dniu 9 maja 1965 r. na terenie NRF.

2.

Odpis**OKÓLNIK NR 18****MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ**

z dnia 18 grudnia 1964 r.

**W SPRAWIE OBNIŻANIA CZYNSZU NAJMU ZA LOKALE ZAJMOWANE PRZEZ ZESPOŁY
ADWOKACKIE**

Ustawa z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. Nr 57, poz. 309) zmieniła dotychczasowy charakter zespołów adwokackich, które obecnie są jednostkami gospodarki uspołecznionej, świadczącymi usługi prawne dla ludności.

Ponieważ przyjmowanie klientów może odbywać się tylko w lokalu zespołu, a klient omawia sprawy objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej — należy przyjąć, że usługi świadczone przez zespoły adwokackie należą do rzędu usług dla ludności wymagających większej powierzchni użytkowej.

W związku z powyższym wyjaśniam, że w odniesieniu do lokali użytkowych zajmowanych przez zespoły adwokackie mogą być stosowane obniżki czynszu do 50%, przewidziane w paragrafie 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie czynszu za lokale użytkowe i wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 50, poz. 245 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z paragrafem 4 ust. 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. wysokość obniżek ustalają prezydium właściwych rad narodowych dla swego terenu.

Minister

(—) *St. Sroka*

3.

**Sprawa rozdziału nadwyżek finansowych
z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich**

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej na posiedzeniu dnia 10 grudnia 1964 r. postanowiło rozdzielić część nadwyżek finansowych Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich w sposób następujący:

1. Przyznać Radzie Adwokackiej w Łodzi kwotę zł 183 689 z przeznaczeniem na pokrycie kosztów kapitalnego remontu pomieszczeń Rady Adwokackiej oraz na po-

- trzeby Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Pajęcznie, na potrzeby Zespołu Adwokackiego w Sieradzu i na potrzeby Zespołu Adwokackiego Nr 10 w Łodzi.
2. Przyznać Radzie Adwokackiej w Kielcach kwotę zł 50 000 na pokrycie kosztów adaptacji lokalu Zespołu Adwokackiego w Kazimierzy Wielkiej oraz na wkład do spółdzielni mieszkaniowej w Ostrowcu dla uzyskania lokalu zespołu adwokackiego.
 3. Przyznać Radzie Adwokackiej w Opolu kwotę zł 40 000 z przeznaczeniem na wkład w spółdzielni mieszkaniowej w Koźlu dla uzyskania lokalu na pomieszczenia Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Koźlu.
 4. Przyznać Radzie Adwokackiej w Rzeszowie kwotę zł 21 600 na adaptację i kapitalny remont lokalu Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Dębicy.
 5. Przyznać Radzie Adwokackiej w Warszawie kwotę zł 89 600 na pokrycie wkładu w spółdzielni mieszkaniowej w Pruszkowie dla uzyskania lokalu na pomieszczenia Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Pruszkowie.

Ogółem rozdysponowano w ten sposób z Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich 384 889 zł.

Minister Sprawiedliwości decyzją z dnia 29.XII.1964 r. zatwierdził uchwałę Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej.

Przyznane fundusze zostały odprowadzone do odpowiednich rad adwokackich.

4.

W SPRAWIE RACHUNKOWOŚCI ZESPOŁÓW ADWOKACKICH

W dniu 14 listopada 1964 r. Naczelna Rada Adwokacka na podstawie § 41 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 29.XII.1963 r. w sprawie zespołów adwokackich uchwaliła regulamin w sprawie rachunkowości zespołów adwokackich, który został zatwierdzony decyzją Ministra Sprawiedliwości z dn. 8.XII.1964 r. Regulamin przesłano radom i zespołom adwokackim do wiadomości i stosowania.

Przypomina się, że stosownie do postanowień okólnika Ministerstwa Finansów z dn. 10.V.1952 r. Nr PM/3948/2/52 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 16, poz. 46) rachunkowość zespołów powinna być prowadzona „według zasad i sposobów ustalonych przez Naczelną Radę Adwokacką, a zatwierdzonych przez Ministra Sprawiedliwości”.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

W dniu 8 lutego 1965 r. w Sądzie Wojewódzkim w Białymstoku zwołany został z inicjatywy Wojewódzkiej Rady Adwokackiej wiec protestacyjny adwokatów przeciwko decyzji władz NRF w sprawie zaprzestania ścigania zbrodniarzy hitlerowskich z dniem 9 maja 1965 r.

Zebrani domagali się uchylenia we wszystkich krajach przepisów o przedawnieniu ścigania przestępstw hitlerowskich.